

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

DYREKTYWA RADY 95/59/WE

z dnia 27 listopada 1995 r.

w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych

(Dz.U. L 291 z 6.12.1995, str. 40)

zmienione przez:

- **M1** Dyrektywa Rady 1999/81/WE z dnia 29 lipca 1999 r.
► **M2** Dyrektywa Rady 2002/10/WE z dnia 12 lutego 2002 r.

Dziennik Urzędowy		
nr	strona	data
L 211	47	11.8.1999
L 46	26	16.2.2002

DYREKTYWA RADY 95/59/WE

z dnia 27 listopada 1995 r.

w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólną Europejską, w szczególności jego art. 99,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 72/464/EWG z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych ⁽³⁾ oraz druga dyrektywa Rady 79/32/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych ⁽⁴⁾ zostały zmienione w znacznym stopniu i przy wielu okazjach. Ze względów racjonalności i jasności powyższe dyrektywy powinny zostać skonsolidowane w tekst jednolity.
- (2) Celem Traktatu jest ustanowienie unii gospodarczej, w obrębie, której istnieje zdrowa konkurencja i której cechy są podobne do tych występujących na rynku krajowym. W odniesieniu do wyrobów tytoniowych, osiągnięcie tego celu przewiduje, że stosowanie w Państwach Członkowskich podatków, wpływających na spożycie produktów w tym sektorze, nie zakłóca warunków konkurencji i nie hamuje swobodnego przepływu tego towaru w ramach Wspólnoty.
- (3) Jeśli chodzi o podatek akcyzowy, harmonizacja struktur musi w szczególności zapobiegać zakłócaniu konkurencji różnych kategorii wyrobów tytoniowych należących do tego samej grupy, przez skutki nałożenia podatku, i w konsekwencji otwarciem rynków krajowych Państw Członkowskich.
- (4) Struktura podatku akcyzowego na papierosy musi zawierać, oprócz specyficznych składników obliczonych na jednostkę produktu, proporcjonalny składnik oparty na cenie sprzedaży detalicznej, obejmujący wszystkie podatki. Podatek obrotowy, nakładany na papierosy, posiada taki sam efekt jak proporcjonalny podatek akcyzowy i fakt ten powinien być wzięty pod uwagę w przypadku gdy ustalany jest stosunek między specyficznym składnikiem podatku akcyzowego a całkowitym ciężarem podatkowym.
- (5) W odniesieniu do papierosów, wyżej wymieniony cel jest najlepiej osiągany przez system, który przewiduje rozkład ciężaru podatkowego, i w tym celu nakładany na te produkty podatek powinien składać się z proporcjonalnego podatku akcyzowego połączonego ze specyficznym podatkiem akcyzowym, którego kwota jest ustalona przez każde Państwo Członkowskie zgodnie z kryteriami wspólnotowymi.
- (6) Struktury podatków akcyzowych na wyroby tytoniowe, powinny zostać zharmonizowane w etapach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 z 6.3.1995, str. 164.

⁽²⁾ Dz.U. C 133 z 31.5.1995, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 31.12.1972, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/78/EWG (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 5).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 16.1.1979, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/78/EWG.

▼B

- (7) Bezwzględna konieczność konkurencji zakłada istnienie systemu swobodnie kształtujących się cen dla wszystkich grup wyrobów tytoniowych.
- (8) Istnieje kilka typów wyrobów tytoniowych, rozróżnianych według ich cech oraz według sposobu ich użycia.
- (9) Te różne typy wyrobów tytoniowych powinny być zdefiniowane.
- (10) Z przyczyn ekonomicznych dla określonych Państw Członkowskich powinny zostać przewidziane tymczasowe odstępstwa.
- (11) Należy dokonać rozróżnienia między tytoniem drobnokrojonym przeznaczonym do skręcania papierosów a innym tytoniem do palenia.
- (12) Producentem jest osoba fizyczna lub prawna, która faktycznie przygotowuje produkty tytoniowe i ustala maksymalną cenę sprzedaży detalicznej dla każdego Państwa Członkowskiego, w którym dane produkty są przeznaczone do konsumpcji.
- (13) Większość Państw Członkowskich przyznaje wyłączenia od podatku akcyzowego lub dokonuje zwrotów tego podatku w odniesieniu do niektórych typów wyrobów tytoniowych w zależności ich wykorzystania. Wyłączenia lub zwroty w przypadku szczególnych sposobów wykorzystania powinny być sprecyzowane w niniejszej dyrektywie.
- (14) Tytoń zrolowany nadający się do palenia po prostej obróbce, powinny również zostać uznane za papierosy do celów jednolitego opodatkowania tych produktów.
- (15) Republika Federalna Niemiec powinna być uprawniona do opodatkowania tytoniu zrolowanego stawką lub kwotą, stosowaną wobec tytoniu drobnokrojonego przeznaczonego do skręcania papierosów, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r.
- (16) Niniejsza dyrektywa nie może naruszać zobowiązań Państw Członkowskich dotyczących terminów wprowadzenia dyrektyw, określonych w załączniku I część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

Zasady ogólne

Artykuł 1

1. Struktura podatków akcyzowych, które są nakładane przez Państwa Członkowskie na wyroby tytoniowe, jest harmonizowana w kilku etapach.
2. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady ogólne tej harmonizacji, jak również szczególne kryteria stosowane w etapach harmonizacji.
3. O przejściu z jednego etapu harmonizacji do drugiego decyduje Rada na wniosek Komisji, mając na uwadze skutki wywarte podczas etapu przez środki wprowadzonych przez Państwa Członkowskie do ich systemów podatków akcyzowych w celu zapewnienia zgodności z przepisami podczas tego etapu. Przejście z jednego etapu do drugiego może być odroczone, szczególnie, jeżeli prawdopodobne jest spowodowanie nieproporcjonalnych strat w dochodach Państwa Członkowskiego.

Artykuł 2

1. Za wyroby tytoniowe uznaje się, co następuje:
 - a) papierosy;
 - b) cygara i cygaretki;
 - c) tytoń do palenia:
 - drobnokrojony do skręcania papierosów,

▼B

— inny tytoń do palenia,
jak zdefiniowany w art. 3–7.

2. Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje przepisy niezbędne dla określenia sposobu, w jaki wyroby tytoniowe powinny zostać zdefiniowane i sklasyfikowane w grupy.

3. Bez uszczerbku dla istniejących przepisów wspólnotowych, definicje, wymienione w art. 3–7, nie naruszają wyboru systemu lub poziomu opodatkowania, który jest stosowany wobec różnych grup produktów, określonych w tych artykułach.

Artykuł 3

Za cygara lub cygaretki przeznaczone do palenia uznaje się, co następuje:

1. tytoń zrolowany w całości zrobiony z naturalnego tytoniu;
2. tytoń zrolowany o zewnętrznym owinięciu z naturalnego tytoniu;

▼M2

- 3) zwijki tytoniu ze spreparowanym, wymieszanym wkładem, owinięte liściem tytoniu w normalnym kolorze cygara pokrywające produkt w całości, łącznie z filtrem, tam gdzie zachodzi taka konieczność, ale nie w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie ustnik oraz spoiwo są wykonane z odzysku, kiedy waga jednej sztuki, nie włączając filtra i ustnika, wynosi nie mniej niż 1,2g i, gdzie owijający liść tytoniu jest ułożony w kształcie spirali z kątem ostrym wynoszącym przynajmniej 30° względem pionowej osi cygara;
- 4) zwijki tytoniu ze spreparowanym, wymieszanym wkładem, owinięte liściem tytoniu w normalnym kolorze cygara z odzyskanego tytoniu pokrywające produkt w całości, łącznie z filtrem, tam gdzie zachodzi taka konieczność, ale nie w przypadku cygar z ustnikiem ustnik, gdzie waga sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi przynajmniej 2,3 g, a obwód równy przynajmniej jednej trzeciej długości wynosi nie mniej niż 34 mm.

▼B*Artykuł 4*

1. Za papierosy uznaje się, co następuje:

- a) tytoń zrolowany nadający się do palenia w tej postaci, który nie jest cygarami ani cygaretkami w rozumieniu art. 3;
- b) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest umieszczany w „tutkach” z bibuły papierosowej;
- c) tytoń zrolowany, który w drodze prostej nieprzemysłowej obróbki jest owijany w bibułę papierosową.

►**M1** Do dnia 31 grudnia 2001 r. włącznie ◄ Republika Federalna Niemiec jest uprawniona do opodatkowania tytoniu zrolowanego wymienionego w lit. b) stawką lub kwotą, stosowaną dla tytoniu drobnokrojonego przeznaczonego do skręcania papierosów.

2. Tytoń zrolowany, określony w ust. 1, do celów podatków akcyzowych jest uznany za dwa papierosy w przypadku gdy, wyłączając filtr i ustnik, jest dłuższy niż 9 cm, ale nie dłuższy niż 18 cm, za trzy papierosy w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest dłuższy niż 18 cm, ale nie dłuższy niż 27 cm itd.

Artykuł 5

Za tytoń do palenia uznaje się:

1. tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego;
2. odpady tytoniowe, oddane do sprzedaży detalicznej, które nie podlegają art. 3 i 4, a nadają się do palenia.

▼B

Artykuł 6

Tytoń do palenia, określony w art. 5, w którym więcej niż 25 % w masie drobin tytoniu posiada szerokość cięcia mniejszą niż 1 mm, jest uznawany za tytoń drobnokrojony przeznaczony do skręcania papierosów. Państwa Członkowskie, które w dniu 1 stycznia 1993 r. nie stosują szerokości cięcia wynoszącej 1 mm, stosują niniejszy przepis do dnia 31 grudnia 1997 r.

Państwa Członkowskie mogą uznać za tytoń drobnokrojony przeznaczony do skręcania papierosów, tytoń do palenia, którego więcej niż 25 % w masie drobin tytoniu posiada szerokość cięcia większą niż 1 mm i który został sprzedany lub miał być sprzedany do celów skręcania papierosów.

Artykuł 7

1. Produkty składające się w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w art. 3 są traktowane jako cygara i cygaretki, pod warunkiem że posiadają odpowiednio:

- owinięcie z naturalnego tytoniu,
- owinięcie i owijkę z tytoniu, oba z ponownie uformowanego tytoniu,
- owinięcie z ponownie uformowanego tytoniu.

2. Produkty składające się w całości lub w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w art. 4 lub 5, są traktowane jako papierosy i tytoń do palenia.

Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego, nie traktuje się jak wyrobów tytoniowych, produktów, które nie zawierają tytoniu i wykorzystywane są wyłącznie w celach medycznych.

Artykuł 8

1. Papierosy wyprodukowane we Wspólnocie i te przywożone z państw nieczłonkowskich, podlegają proporcjonalnemu podatkowi akcyzowemu obliczonemu według maksymalnej ceny sprzedaży detalicznej, włączając opłaty celne, a także specyficznemu podatkowi akcyzowemu obliczonemu na jednostkę produktu.

2. Stawka proporcjonalnego podatku akcyzowego oraz kwota specyficznego podatku akcyzowego muszą być takie same dla wszystkich papierosów.

3. Na ostatnim etapie harmonizacji struktur, we wszystkich Państwach Członkowskich ustanawia się w odniesieniu do papierosów ten sam stosunek między specyficznymi podatkami akcyzowymi a sumą proporcjonalnego podatku akcyzowego i podatkiem obrotowym, w taki sposób by rozpiętość cen sprzedaży detalicznej jasno odzwierciedlała różnicę w cenach dostawy producenta.

4. W przypadku gdy to konieczne, podatek akcyzowy od papierosów może obejmować minimalny składnik podatkowy, którego górny pułap określa dla każdego etapu Rada na wniosek Komisji.

Artykuł 9

1. Za producenta uznaje się osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę we Wspólnocie, która przekształca tytoń w produkty przemysłowe na sprzedaż.

Producenci lub, gdzie to właściwe, ich przedstawiciele lub uprawnieni pełnomocnicy we Wspólnocie oraz importerzy tytoniu z państw nieczłonkowskich, mają swobodę w ustalaniu maksymalnej ceny sprzedaży detalicznej dla każdego z produktów, dla każdego Państwa Członkowskiego, w którym dane produkty są przeznaczone do konsumpcji.

Przepisy akapitu drugiego nie mogą jednakże utrudniać wprowadzenia krajowych regulacji prawnych odnoszących się do kontroli poziomu cen lub przestrzegania nałożonych cen, pod warunkiem że są one zgodne z ustawodawstwem wspólnotowym.

▼B

2. W celu ułatwienia nałożenia podatku akcyzowego, Państwa Członkowskie mogą dla każdej grupy wyrobów tytoniowych, ustalić skalę cen sprzedaży detalicznej pod warunkiem że każda skala będzie posiadała wystarczający zakres i będzie wystarczająco różnorodna, aby faktycznie odpowiadać różnorodności produktów wspólnotowych. Każda skala jest ważna dla wszystkich produktów należących do grupy wyrobów tytoniowych, których dotyczy, bez rozróżnienia na podstawie jakości, prezentacji, pochodzenia produktów lub użytych materiałów, cech charakterystycznych przedsiębiorstw lub jakichkolwiek innych kryteriów.

Artykuł 10

1. Na ostatnim etapie, przynajmniej przepisy dotyczące pobierania podatków akcyzowych zostają zharmonizowane. Podczas poprzedzających etapów podatek akcyzowy jest, w zasadzie, pobierany za pomocą znaków skarbowych Państwa Członkowskie są zobowiązane do udostępniania takich znaków skarbowych producentom i pośrednikom w innych Państwach Członkowskich. Jeśli Państwa Członkowskie pobierają podatki akcyzowe za pomocą innych środków, gwarantują, aby żadne przeszkody czy to administracyjne, czy też techniczne nie wpływały na handel między Państwami Członkowskimi.

2. Importerzy i krajowi producenci wyrobów tytoniowych podlegają systemowi ustalonemu w ust. 1 w odniesieniu do szczegółowych przepisów dotyczących nakładania i płacenia opłat celnych.

Artykuł 11

Zwolnienie od podatku akcyzowego lub zwrot zapłaconego podatku akcyzowego może nastąpić dla:

- a) denaturowanych wyrobów tytoniowych, używanych do celów przemysłowych lub w ogrodnictwie,
- b) wyrobów tytoniowych, niszczonech pod nadzorem administracyjnym,
- c) wyrobów tytoniowych, które są wyłącznie przeznaczone do testów naukowych i testów związanych z jakością produktu,
- d) wyrobów tytoniowych, które są ponownie obrobione przez producenta.

Państwa Członkowskie określają warunki i formalności, którym podlegają wymienione powyżej zwolnienia lub zwroty.

TYTUŁ II

Przepisy szczególnie stosowane podczas pierwszego etapu harmonizacji*Artykuł 12*

1. Zgodnie z art. 1 ust. 3, pierwszy etap harmonizacji struktur podatków akcyzowych od wyrobów tytoniowych obejmuje okres sześćdziesięciu miesięcy od dnia 1 lipca 1973 r.

2. Podczas pierwszego etapu harmonizacji stosuje się art. 13 i 14.

Artykuł 13

1. Kwota specyficznego podatku akcyzowego nałożonego na papierosy po raz pierwszy zostanie ustalona w odniesieniu do papierosów z najbardziej popularnej kategorii cenowej, zgodnie z danymi dostępnymi w dniu 1 stycznia 1973 r.

2. Nie naruszając rozwiązań, które ostatecznie zostanie przyjęte, biorąc pod uwagę stosunek między specyficznymi składnikami a składnikami proporcjonalnymi, wielkość wymieniona w ust. 1 nie może być niższa niż 5 % lub wyższa niż 75 % łącznej kwoty proporcjonalnego podatku akcyzowego i specyficznego podatku akcyzowego nałożonego na te papierosy.

▼B

3. Jeżeli podatek akcyzowy nałożony na kategorię cenową wymienioną w ust. 1 jest zmieniony po dniu 1 stycznia 1973 r., to kwota specyficznego podatku akcyzowego jest ustalana w odniesieniu do nowego ciężaru podatkowego nałożonego na papierosy wymienione w ust. 1.

Artykuł 14

Niezależnie od przepisów art. 8 ust. 1, każde Państwo Członkowskie może wyłączyć opłaty celne z podstawy opodatkowania proporcjonalnego podatku akcyzowego od papierosów.

TYTUŁ III

Przepisy szczególne stosowane podczas drugiego etapu harmonizacji*Artykuł 15*

1. Drugi etap harmonizacji struktur podatków akcyzowych od wyrobów tytoniowych, rozpoczyna się od dnia 1 lipca 1978 r.
2. Podczas drugiego etapu harmonizacji stosuje się art. 16.

Artykuł 16

1. Kwota specyficznego podatku akcyzowego na papierosy jest ustalona w odniesieniu do papierosów z najpopularniejszej kategorii cenowej, zgodnie z informacjami dostępnymi dnia 1 stycznia każdego roku, począwszy od dnia 1 stycznia 1978 r.
2. Specyficzny składnik podatku akcyzowego nie może być mniejszy niż 5 % lub większy niż 55 % wielkości całego ciężaru podatkowego wynikającego z sumy proporcjonalnego podatku akcyzowego, specyficznego podatku akcyzowego i podatku obrotowego nałożonego na te papierosy.

▼M1

2a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, w przypadku gdy zaistnieje zmiana w detalicznej cenie sprzedaży papierosów w najpopularniejszej kategorii cenowej w Państwie Członkowskim, dając tym samym specyficzny składnik podatku akcyzowego wyrażony jako procent całkowitego ciężaru podatku poniżej 5 % lub powyżej 55 % całkowitego ciężaru podatku, wówczas Państwo Członkowskie, którego to dotyczy, może powstrzymać się od dostosowywania kwoty specyficznego podatku akcyzowego nie później niż do 1 stycznia drugiego roku od roku, w którym zaistniała zmiana.

▼B

3. ►**M1** Jeżeli podatek akcyzowy nałożony ◀ na kategorię cenową wymienioną w ust. 1 zostanie zmieniony po dniu 1 stycznia 1978 r., to kwota specyficznego podatku akcyzowego jest ustalana w odniesieniu do nowego całego ciężaru podatkowego nakładanego na papierosy wymienione w ust. 1.

4. Niezależnie od przepisów art. 8 ust. 1 każde Państwo Członkowskie może wyłączyć opłaty celne z podstawy obliczania proporcjonalnego podatku akcyzowego nakładanego na papierosy.

▼M2

5. Państwa Członkowskie mogą nałożyć minimalną stawkę akcyzy na papierosy sprzedane po cenie niższej niż detaliczna cena sprzedaży dla papierosów należących do kategorii cenowej o największym popycie, o ile wymieniona akcyza nie przekracza kwoty akcyzy nałożonej na papierosy należące do kategorii cenowej o największym popycie.

TYTUŁ IV

Przepisy końcowe*Artykuł 17*

W przypadku gdy jest to konieczne, Rada na wniosek Komisji wydaje przepisy dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 18

Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 19

1. Dyrektywy wymienione w załączniku I część A, tracą moc, nie naruszając zobowiązań Państw Członkowskich dotyczących terminów wprowadzenia dyrektywy, wymienionych w załączniku I część B.
2. Odniesienie do uchylonych dyrektyw są traktowane jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji, określoną w załączniku II.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼ **B**

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

DYREKTYWY UCHYLONE

(określone w art. 19)

1. Dyrektywa 72/464/EWG
 2. Dyrektywa 79/32/EWG
- i ich następujące zmiany:
- Dyrektywa 74/318/EWG
 - Dyrektywa 75/786/EWG
 - Dyrektywa 76/911/EWG
 - Dyrektywa 77/805/EWG
 - Dyrektywa 80/369/EWG
 - Dyrektywa 80/1275/EWG
 - Dyrektywa 81/463/EWG
 - Dyrektywa 82/2/EWG
 - Dyrektywa 82/877/EWG
 - Dyrektywa 84/217/EWG
 - Dyrektywa 86/246/EWG
 - Dyrektywa 92/78/EWG.

CZĘŚĆ B

Dyrektywa	Termin przeniesienia
- 72/464/EWG	1.7.1973 r. ⁽¹⁾
- 79/32/EWG	1.1.1980 r.
- 74/318/EWG	
- 75/786/EWG	
- 76/911/EWG	
- 77/805/EWG	
- 80/369/EWG	
- 80/1275/EWG	
- 81/463/EWG	
- 82/2/EWG	
- 82/877/EWG	
- 84/217/EWG	
- 86/246/EWG	1.1.1986 r.
- 92/78/EWG	31.12.1992 r.

⁽¹⁾ Wielka Brytania i Irlandia otrzymały zgodę na odroczenie tego terminu do dnia 31 grudnia 1977 r.

▼ B

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 72/464/ EWG	Dyrektywa 79/32/EWG
tytuł I	tytuł I	
artykuł 1 ust. 1 i 2	artykuł 1 ust. 1 i 2	
artykuł 1 ust. 3	artykuł 1 ust. 4	
artykuł 2 ust. 1 i 2	artykuł 3 ust. 1 i 2	artykuł 1 ust. 1
artykuł 2 ust. 3		artykuł 1 ust. 2
artykuł 3		artykuł 2
artykuł 4		artykuł 3
artykuł 5		artykuł 4
artykuł 6		artykuł 4a
artykuł 7		artykuł 7
artykuł 8	artykuł 4	
artykuł 9	artykuł 5	
artykuł 10	artykuł 6	
artykuł 11	artykuł 6a	
tytuł II	tytuł II	
artykuł 12	artykuł 7	
artykuł 13	artykuł 8	
artykuł 14	artykuł 9	
tytuł III	tytuł IIa	
artykuł 15	artykuł 10a	
artykuł 16	artykuł 10b	
tytuł IV	tytuł III	
artykuł 17	artykuł 11	
artykuł 18	artykuł 12 ust. 12	
artykuł 19	-	-
artykuł 20	-	-
artykuł 21	artykuł 13	artykuł 10